

Kad sam bio mladjan lovca ja

Autor: Edin, E77TA
Decembar 2011

Nakon pauze koja je trajala dvije decenije odlucim da se ponovo aktiviram kao lovac. Lijepo druzenje, ponovo sam sreo stare prijatelja u lovackom drustvu, upoznao nove. Obnovio sam potrebne dozvole, nabavio polovnu pusku, i jedva docekao prvi izlazak u lov. Lovi se sitna divljac.

Cim smo usli u loviste, stavim svoju pusku na rame i krenem put sume, kad neko me zove. Vratim se nazad, pita me brkati vodja lova: "Gdje si krenuo?". Pa reko: "Idem u lov, u sumu, sta vi cekate?". Kao da sam ispricao najbolji vic na svijetu svi pocese da se smiju. Kaze brko: "I mi smo dosli da lovimo, ali necemo u sumu, to se vise ne radi tako." Nista mi nije bilo jasno. Koliko znam covjek koji hoce nesto da ulovi ide u sumu, prati tragove, osluskuje, lovi. A opet, ko zna, puno se toga promijenilo za ovih 20 godina, mozda je ekoloska svijest prevladala pa vise ne love pusnama, a ja idiot nisam ponio foto-aparat.

Vidi brkajlija da ja nista ne razumijem, ali valda nece da me jos vise izvrgne podsmijehu pa me povuce na stranu i kaze: "Slusaj sinko, ne ide to vise tako, tehnologija je napredovala." Ma reko znam, al sam zaboravio..... opet me prekinu: "Vidis onaj kontejner, unutra je najsofisticiranija oprema za pracenje divljaci. Loviste je potpuno pokriveno, nista ne moze da promakne, imamo motion senzore, kamere, geofone, IR senzore, radare za letecu divljac. Imamo i skimere koji dekodiraju ritam koraka, tako da znamo koja divljac prolazi sumom. U kontejneru je ekipa operatora koja na situacionoj karti na monitorima prati divljac, i navodi najblizeg lovca prema njoj. Svi imamo GPS tako da u svakom trenutku na blueprint mapi znaju gdje se ko od nas nalazi." Auu reko nisam znao da je to tako daleko otislo. "Vidim kaze, nemas ni opremu. Ali nije to sve. Prosle godine su ovi sa susjedne planine imali veci ulov od nas, pa smo planirali da, ako nas nadmase i ove godine, nabavimo jedan rashodovani UAV od americke vojske, sigurno je sigurno." Pitam se samo kako sam izgledao u njegovim ocima, a on uze moju pusku pa se smjeska: "Kakva ti je ovo kremenjaca, repetirka, nije ni poluautomatska. Gdje ti je akvizicijski radar na njoj, kako mislis fazana uloviti? Kakav radar gluho bilo, pa necu gadjat avione... a on mi kaze: "Mogu mislit da ti je i municija zastarjela, balisticka, nenavodjena zrna.".

Jedva sam nekako uspio doci do rijeci da mu kazem kako ja u lov idem da bi se druzio sa ljudima, da provedem vrijeme u prirodi, nadisem se zraka, da malo dam oduska atavizmima, pratim tragove, osluskujem, pa mozda nesto i ulovim. A poslije uz suhovinu, i koju ljutu mozemo da pricamo lovacke price. Ne zivim ja od lova, sta ce mi senzori. Kad budem htio

tako da lovim onda cu igrati video igre. I tu sam presao granicu. Pocrveni brko sav, i poce da vice:"Sta ti hoces, da lovimo lukom i strijelom, da trcimo za divljaci. Takvi kao ti koce napredak...." Neee, kazem ja njemu, nikako. Ono sto vam preporucujem je da nabavite jedan, ili dva bombaredra B-52 i da bombardujete sumu par dana prije lova intenzivno, a mozete i za vrijeme lova, oni su jako precizni. Tu je bio kraj moje lovacke karijere. Odlozio sam kremenjacu u ormar, i sad sam u potrazi za novim hobijem.

Razmisljam da se opet oprobam kao radio amater, i to sam nekad volio. Amateri rade konteste, tako oni zovu svoja takmicenja.To bi moglo biti interesantno, sjednes za stanicu okreces frekvenciju, slusas kolegu sa druge strane planete pa ga pozoves, uradis vezu, radujes se. Pa onda ides dalje po bandu trazis, trazis... aha evo ga, joooj nova zemlja.... Vidis mogao bih prodati tandzaru, i kupiti neku malu radio stanicu.... bit ce to divno...

73, Edin E77TA/QRP